

Î N C H E I E R E

21 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Maria Ghervas

Judecătorii

Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către reprezentantul Irinei Vlas, avocatul Alexandru Arnaut,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Irinei Vlas împotriva lui Vladimir Cociu cu privire la repararea prejudiciului material,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 14 februarie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Irina Vlas și menținută hotărârea Judecătorei Cahul din 25 august 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 13 noiembrie 2015, Irina Vlas a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vladimir Cociu cu privire la repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, a încheiat cu Vladimir Cociu un contract verbal de construcție a casei situate pe str. Neculce, 15, or. Cahul.

Menționează că, pârâtul a îndeplinit funcția de diriginte și maistru de șantier, efectuând nemijlocit lucrări de construcție de instalare de cofraje, instalarea cofrajelor și montura.

Afirmă că, lucrările au fost efectuate și de lucrătorii, Dumitru Volog, Vitalie Țurcan, Iurie Lemnaru și Eugen Cerednic, fiind remunerați zilnic cu câte 250 lei fiecare, inclusiv și pârâtul.

Relevă că, lucrările de cofraje și construirea temeliei s-au efectuat în decurs de 30 zile, pe parcursul cărora a achitat pârâtului suma de 7 500 lei.

Invocă că, pe parcursul efectuării lucrărilor de construcție a observat că acestea sunt efectuate necalitativ, motiv din care s-a adresat pentru consultanță la specialistul în domeniul construcțiilor, Boris Moruz, care a stabilit că, lucrările de construcție de instalare de cofraje, confecționarea cofrajelor și monturile au fost efectuate cu încălcarea normelor și reglementărilor din domeniul construcțiilor, iar pentru înlăturarea încălcărilor admise în construcția casei și procurarea materialelor de construcție, a fost nevoită să achite suma de 6202,65 lei.

Afirmă că, pârâtul a recunoscut încălcările admise la efectuarea lucrărilor de construcție, obligându-se să le înlătore, ceea ce nu a fost realizat, din acest

considerent a angajat alți constructori pentru înlăturarea neajunsurilor, achitându-le pentru lucrările efectuate suma de 13 703 lei.

Solicită încasarea din contul lui Vladimir Cociu a sumei de 13 703 lei, cu titlu de prejudiciu material și a cheltuielilor de judecată, compuse din taxa de stat în sumă de 411 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 2 500 lei.

Prin hotărârea Judecătoria Cahul din 25 august 2016 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, prejudiciu material solicitat de către reclamantă este compus din două sume și, anume, 7 500 lei – sumă achitată pârâtului în calitate de plată pentru munca prestată și 6 202,65 lei – cheltuieli suportate prin efectuarea lucrărilor necalitative și procurarea materialelor de construcții, însă reclamanta nu a prezentat probe, ce confirmă achitarea în beneficiul pârâtului a sumei de 7 500 lei, cu titlu de plată pentru munca prestată, iar proba cu martorii este inadmisibilă, deoarece prejudiciul rezultă dintr-un contract încheiat în formă verbală, contrar prevederilor legale care prevăd expres forma scrisă, făcând trimitere la prevederile art. art. 210 alin. (1), 211 alin. (1) și art. 946 alin. (1) din Codul civil și ale art. art. 118 alin. (1), 122 alin. (1) CPC.

Totodată, prima instanță a reiterat că, nu a fost probat prin raport de expertiză efectuarea lucrărilor necalitative de către Vladimir Cociu, mai mult ca atât, lucrările de construcție au fost efectuate de un grup de persoane și, anume, pârâtul, Dumitru Volog, Vitalie Țurcanu, Iurie Lemnar și Eugen Cerednic în privința cărora reclamanta a declarat că nu are careva pretenții.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 14 februarie 2017 a fost respins apelul declarat de către Irina Vlas și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 06 aprilie 2017, reprezentantul Irinei Vlas, avocatul Alexandru Arnaut a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu hotărârile judecătorești, deoarece instanțele de judecată au încălcat și aplicat eronat normele de drept material, și anume, nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Menționează că, instanța de apel a concluzionat că între părți a fost încheiat un contract de antrepriză iar valoarea acțiunii constă din suma de 7500 lei, însă conform prevederilor art. 210 din Codul civil, trebuie să fie încheiate în scris actele juridice dintre persoanele juridice, dintre persoanele juridice și persoanele fizice și dintre persoanele fizice dacă valoarea obiectului, actului juridic depășește 1 000 de lei, iar în cazurile prevăzute de lege, indiferent de valoarea obiectului sub sancțiunea decăderii probei cu martori într-un eventual litigiu.

Consideră aceste concluzii eronate și arbitrare, deoarece între părți a fost încheiat contract de antrepriză și, anume, efectuarea unor lucrări de construcție, însă părțile au convenit că, achitarea să fie efectuată zilnic într-un quantum fix în sumă de 250 lei, or, conform prevederilor art. 209 alin. (2) din Codul civil, actul juridic care se execută chiar la încheierea lui poate fi încheiat verbal, mai mult ca atât, conform prevederilor art. 210 din Codul civil, suma în cauză este mai mică decât plafonul stabilit de legiuitor de 1 000 lei.

Invocă că, instanțele de judecată au determinat eronat circumstanțele de fapt prin atribuirea valorii acțiunii la valoarea unui contract încheiat între părți, acestea fiind două noțiuni distincte, or, un contract de antrepriză poate fi unul cu prestații succesive, în dependență de obiectul convenției, sau unul cu prestație instantanee, acest fapt este reglementat de prevederile art. 666 alin. (3) din Codul civil.

Susține că, între părțile litigante a fost încheiat contractul de antrepriză cu executare instantanee, valoarea căruia fiind de 250 lei achitate pe zi, circumstanțe, care nu contravin prevederilor legale cu privire la forma contractului, iar instanța de apel urma să declare ca fiind valabilă proba cu martori.

Relevă că, un contract care a fost încheiat conform rigorilor legale poate fi probat prin declarațiile martorilor, iar instanța de apel a omis acest fapt, fără a motiva respingerea sau admiterea acestuia contrar prevederilor art. 241 alin. (5) CPC.

Afirmă că, valoarea acțiunii este de 7 500 lei, între părți fiind încheiate contracte de antrepriză cu executare instantanee în valoare de 250 lei, or, obiectul este unul de efectuare a lucrărilor de construcție care în fiecare zi era unul diferit în dependență de scopul propus.

Califică ca eronată concluzia primei instanțe precum că, valoarea acțiunii și valoarea contractului este o noțiune similară, or, conform prevederilor art. 87 alin. (1) lit. k) CPC, valoarea acțiunii se determină din valoarea fiecărei pretenții aparte - în acțiunile care constau din mai multe pretenții de sine stătătoare, iar instanța de apel nici nu s-a expus asupra acestui argument, omisiune care contravine legislației naționale, cât și jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului, fiindu-i încălcat dreptul la un proces echitabil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele cauzei nu poate fi stabilită cu certitudine momentul comunicării deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către reprezentantul Irinei Vlas, avocatul Alexandru Arnaut nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către reprezentantul Irinei Vlas, avocatul Alexandru Arnaut, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul reprezentantului Irinei Vlas, avocatul Alexandru Arnaut ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către reprezentantul Irinei Vlas, avocatul Alexandru Arnaut se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic